

brugskandidater sige, at det er uheldigt at have Brak, og det var nærmest økonomisk Tab, og der har været yngre Landmænd, der have ment, at de ikke kunde være bekendte andet end at følge dette Raad, men det har haft til Følge, at Danmarks Jord er bleven yderligere uren, og at Jorden nu giver mindre Indtægt, selv om den i de første Aar maaske har givet noget mere. Det vil derfor være meget betimeligt, om vi kunde faa en Forsøgsrække med en ren Brak, en med Grøntfoder og en med moden Afgrøde eller Forsøg med to Roeafgrøder i Rotation, for at man deraf kunde faa at vide, om Brakken betaler sig. Dette er af største Betydning for det danske Landbrug. Heller ikke vide vi noget med Hensyn til vore Handelsplanter, vort Korn, vore Runkelroer, vore Kaalrabi; heller ikke paa de Omraader have vi haft Forsøg. Vi vide f. Eks. ikke en Gang, om vi kunne dyrke Sukkerroer i Østjylland, knap nok, om vi kunne dyrke Runkelroer. Heller ikke vide vi noget om Ajlevandingens Betydning. Vi have faaet Raad om at bygge Ajlebeholdere i stor Stil. Det store Spørgsmaal, om den skal anvendes ren eller blandet med Tørvejord, er ikke afgjort for vort Vedkommende. Altsaa ogsaa med Hensyn til Gødningens Anvendelse mangle vi Forsøg. Man har ganske vist foretaget nogle saadanne Forsøg paa Fyn, men det er Spørgsmaal, som man i Østjylland i høj Grad trænger til at faa klaret ved en fast Station, da det ikke kan afgøres ved lokale Markforsøg. Jeg har anført dette, for at den højtærede Minister og Finansudvalget kunde tage det under Overvejelse. Jeg har villet avertere om, at vi ikke kunne være tjente med, at Staten kun støtter Forsøgsstationer paa Vestkysten, og at vi maa forlange, at vi ogsaa faa i alt Fald én paa Østkysten. Dette Spørgsmaal mener jeg maa blive løst enten ved Ændringsforslag nu til 3die Behandling eller ad Aare.

Med det samme, jeg har Ordet, ønsker jeg at udtale, at jeg har megen Sympati for det Forslag, der er stillet af et æret Mindretal om at yde Tilskud til Opdyrking af Hedejord. Jeg tror dog ikke, at Sagen vil kunne løses uden nogen klar Plan, blot ved, at der ydes en Bevilling paa 30,000 Kr. dertil. Forinden der foreligger en bestemt Plan, kan jeg derfor ikke stemme for denne Bevilling. Jeg har ogsaa Sympati for det Forslag, der er stillet af et Mindretal om en Bevilling til Erhvervelse af Klitarealer. Jeg er som født Vestjyde godt kendt med, hvad Ve-

stenvinden har at betyde i Vestjylland, og kunde vi bidrage til at skaffe et bedre Klima derovre, mener jeg, det vilde have stor nationaløkonomisk Betydning for hele Landet. Jeg mener derfor ogsaa, vi bør ofre Penge paa at fortsætte med Klitplantningerne paa alle de Steder, hvor der kan være Tale om, at de kunne trives og vokse, og hvor de kunne skabe Læ og bedre klimatiske Forhold for det bagved liggende Land. Men naar Forslaget er stillet som her uden nogen Anvisning paa, hvorledes der skal tages fat, kan jeg ganske vist ikke stemme for det, men jeg ønsker dog at udtale, at jeg har Sympati for det.

Naar der har været Tale om Landbrugsmuseer, saa tror jeg, at de kunne gøre lige saa megen Gavn, naar de henlægges til nogle Landbrugsskoler, som naar de installeres i Odense eller Aarhus . . . (En Stemme: Eller Randers!) . . . Et æret Medlem siger: eller i Randers. Ja, der kunde lige saa godt være Tale om Randers eller Horsens eller Aalborg. Det ærede Medlem fra Hornslet (K. Kristiansen) har ogsaa talt om, at det vilde være en Uretfærdighed overfor Skolerne, om Museerne laa i Byerne. Det er jo godt og rart at have Museer i Byerne, saa er der altid noget at se der. Men ude paa Landbrugsskolerne, hvor de unge Mennesker komme, og hvor Egnens Befolkning ogsaa tidt kommer, ville de i hvert Fald ogsaa faa Betydning. Men i alt Fald vil jeg henstille, at Skolerne kun faa dem paa den Betingelse, at de skulle være villige til ved enkelte Lejligheder at laane dem ud, nemlig ved saadanne Lejligheder, hvor der er større Sammenkomster af Landboere. Til næste Aar have vi 100-Aarsfest i Randers Amts Landhusholdningsselskab, hvor jeg er Bestyrelsesmedlem, og vi tænke ogsaa paa at faa en Udstilling for at vise, hvorledes det saa ud for 100 Aar siden med Hensyn til Redskaberne, Møblerne, Bohavet, Husene m. m., og vi ville yde betydelige Beløb til at samle ind paa Egnen til Udstillingen, men vi haabe ogsaa af Ministeren at faa Støtte dertil, og navnlig vilde jeg gerne, hvis der skulde mangle noget, at vi fra disse Steder, hvor det er sat hen, enten det saa bliver i Byerne eller i Landbrugsskolerne, kunde faa det til Laans til saadanne Tider, hvor man har Lejlighed til at se det, og hvor Folk, naar de have set paa Dyrskuet, ogsaa gerne ville se lidt om, hvorledes det var for 100 Aar siden.

Det ærede Medlem for Københavns